

Adam Blažej
Příčiny a dopady nezávislosti Černé Hory 2006
posudek bakalářské práce

Agresivní politika Miloševičova režimu zavlekla v duhé polovině 90. let Srbsko do mezinárodní izolace. Tato izolace však dopadla i na Černou Horu, jediný stát bývalé Jugoslávie, který své osudy spojil se Srbskem i po rozkladu původní federace. Ekonomické a politické dopady této izolace, ale i vlastní ekonomické zájmy černoehorských elit vedly v druhé polovině 90. let k roztržce se Srbskem a k nastoupení cesty směrem k nezávislosti, která se výrazně nezpomalila ani po odstranění Miloševiče a normalizaci vztahů mezinárodního společenství se Srbskem. Výsledkem této emancipační cesty pak bylo referendum z roku 2006, kterým si Černá Hora zvolila úplnou nezávislost.

Předkládaná práce mapuje tuto cestu od jejího počátku v 90. letech, přes roztržku v roce 1997, Bělehradskou dohodu z roku 2002 (která tuto otázku na několik let zmrazila) až po referendum v roce 2006. Všimá si přitom důležité role EU v tomto procesu, jak na jeho počátku, v podobě podpory černoehorské emancipace coby prostředku nátlaku na Miloševiče, tak po roce 2001, kdy se EU snaží tuto emancipaci naopak spíše brzdit či alespoň usměrňovat. V závěrečných kapitolách se autor snaží analyzovat důsledky osamostatnění jak z hlediska černoehorské vnitřní politiky, kde vidí jako klíčový bod pro další vývoj naplnění očekávání integrace do EU, tak z hlediska mezinárodního kontextu. Je sympatické, že autor „nepodleh tématu“ a nepřeceňuje význam této změny v celobalkánském kontextu a střízlivě soudí, že dopady nezávislosti Černé Hory na západobalkánský region jsou v zásadě nepodstatné, byť samozřejmě může dojít k dílčím (a spíše pozitivním) změnám v bilaterálních vztazích se sousedy.

Práce je fundovaná, vhodně strukturovaná (neústrojně působí jen kapitola 2, která by zasloužila posunout někam dále, mj. i proto, že vlastně předjímá vývoj popisovaný v další kapitole), výběr literatury a pramenů odpovídá záměru. Po jazykové stránce je na velmi dobré úrovni – s výrazně podprůměrným počtem stylistických či gramatických chyb. Poznámkový aparát je v pořádku (jen nechápu, proč je číslování poznámek průběžné pro celou práci a nikoli – jak bývá obvyklé – po kapitolách; takto to ztěžuje orientaci), rovněž bibliografické záznamy jsou vesměs v pořádku (jen chybí datum u citací z internetu, jak je dnes obvyklé). Bibliografie ovšem působí trochu zmateným dojmem: oddíl Literatura a periodický tisk obsahuje studie a články v odborných periodikách (nikoli v tisku), v oddíle Dokumenty jsou zařazeny i práce, která patří do Literatury (Pelikán, Šístek určitě, IFIMES snad atd.) a mezi Internetové zdroje jsou zařazeny práce jen proto, že byly (řada z nich mj.) publikovány na Internetu – logicky ale patří do Literatury... Název práce evokuje dojem, že v něm něco chybí... (nebo přebývá?).

To jsou ale jen drobnosti. Za největší problém práce považuji, že neodpovídá první část deklarovaného záměru, který si klade autor v úvodu (tj. co bylo příčinou osamostatnění, zda to bylo vyvrcholení národně-emancipačního procesu nebo zda šlo o důsledek politických událostí 90. let) s vlastním provedením práce. Autor má totiž jasno od samého počátku – zmíněné otázky vůbec nezkoumá a omezuje se na chronologické líčení cesty k nezávislosti..

Celkově hodnotím předloženou bakalářskou práci jako **velmi dobrou**.

V Praze dne 27. 1. 2007

